

Ændringsforslaget
vedtoges uden Afstemning.

Lovforslaget (se Tillæg A. Sp. 3665)
samt dets Overgang til tredje Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Fremsettelse af Lovforslag.

Kirkeministeren (Bruun-Rasmussen):

Det er en Selvfølge, at Lønningslovene, der gælder Folkekirkens Tjenestemænd baade i København og paa Frederiksberg og udenfor København og Frederiksberg, ikke kunde forblive upaavirkede af det Forslag til Ændringer i Lønningsbestemmelserne for Statens Tjenestemænd, der er fremsat for den høje Rigsdag, og jeg skal i Dag have den Ære for dette høje Ting at fremsætte Forslag til Lov om Ændringer i Lov om Folkekirkens Lønningsvæsen udenfor København og Frederiksberg m. m. af 30. Juni 1922 og Forslag til Lønningslov for Folkekirkens Tjenestemænd m. fl. i København og paa Frederiksberg, altsaa Lønningsloven af 28. Juni 1920. Af praktiske Grunde skal jeg omtale begge Lovforslag under eet.

Under Hensyn til de Tjenestemænds særlige Forhold i lønningmæssig Henseende, hvorom disse Lovforslag drejer sig, maatte det være Genstand for Overvejelse, om Tjenestemandsløvsforslagets Bestemmelser ganske automatisk kunde overføres paa disse Tjenestemænd i Folkekirken, og om man, dersom man kunde foretage en Nedskæring af Lønningerne, kunde anvende den samme Fremgangsmaade for at indvinde det pekuniære Resultat, som Ændringerne i Tjenestemandsløven tilsigter.

Hvad nu først det principielle Spørgsmaal angaar, hvorvidt man kan nedsætte Lønningerne for Folkekirkens Tjenestemænd, vil der formentlig ikke være nogen Indvending at rette imod, at der foreslaas nogen Nedskæring paa Kirkebetjeningens Lønningskonto. Det foreslaas i det Lovforslag, der tilsigter Ændringer i Loven af 30. Juni 1922 for Folkekirkens Tjenestemænd udenfor København og Frederiksberg, at Satsen i 1ste Honorarklasse for Kordegneembederne i Købstæderne nedsættes fra 6 000 Kr. til 5 200 Kr. Efter den Lov, der gælder nu, har Kordegnene i Landets Provinsbyer eller kan have en højere Løn end Kordegne i København, hvor de i

1ste Lønningsklasse — her i København er Embederne normeret i 3 Lønningsklasser — begynder med 3 480 Kr. og først efter en Stigning i en længere Aarrække naar op til 5 280 Kr. Det Lovforslag, der her fremsættes, bestemmer, at den højeste Løn skal være ens i København og Købstæderne, saaledes at den begge Steder er 5 200 Kr., altsaa en lille Nedsættelse i Forhold til den nugældende højeste Sats i København. Dette skal altsaa nu være højeste Løn for de Mænd, der betjener disse Embeder. Der kan ikke indses nogen Grund til, at Lønnen i Provinsbyerne skulde være højere end her i Byen.

Paa samme Maade er der foreslaaet en Nedsættelse af Graverlønningerne og af Lønningerne for Medlemmerne af Kirkekorere her i København. Det foreslaas, hvad der er en ret væsentlig Bestemmelse, at baade Kordegne og Gravere i København ved fremtidig Ansættelse bliver ansat som honorarlønnede og ikke, som efter den nugældende Lov, som Tjenestemænd. Dette er atter at gøre København-Lovens Bestemmelser ensdannede med Provins-Lovens, thi i Provinsen er Kordegnene ved Købstadkirkene honorarlønnede og ikke Tjenestemænd, og man kan, ligesom med Hensyn til Lønningerne, ikke se, at der bør være nogen virkelig Forskel paa de Stillinger, der udføres af Mennesker med ganske samme Funktion.

Hvad angaar Kirkebetjentudgifterne paa Landet, har der været et Ønske om, at de kunde nedsættes, et Ønske, der ved flere Lejligheder er kommet til Ministeriets Kundskab, og det Lovforslag, som her fremsættes, tilsigter at imødekomme dette Ønske, idet man i Ministeriet finder det rimeligt. Det foreslaas saaledes, at de Satser, som gælder for Kirkebetjeningsvederlaget ude paa Landet, og som i den nugældende Lov er betegnede som Minimal-satser, fremtidig skal være Normalsatser, og at det kun undtagelsesvis, hvor Forholdene gør det naturligt og rigtigt, skal kunne ske, at man gaar op over disse Satser, medens man til Gengæld kan gaa ned under dem, hvis Menighedsraadet finder dette rimeligt. Det er vistnok rigtigt, at man søger at indvinde en Besparelse paa de meget store Udgifter, som Kirkebetjeningsforholdene medfører for Sognene paa Landet. Jeg skal blot yderligere tilføje, at disse Ændringer ikke kommer til at berøre nogen af dem, der i Øjeblikket sidder i Embederne, idet der er taget Forbehold med Hensyn til de nuværende Indehavere